

รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ครั้งที่ 53

วันศุกร์ที่ 11 เมษายน 2546

ณ ห้องประชุมอาคารสำนักงานอธิการบดี ชั้น 8

ผู้มาประชุม

1. ดร. ทองฉัตร	หงส์ลดารมภ์	นายกสภามหาวิทยาลัย
2. รศ. ดร. หริส	สุตะบุตร	อุปนายกสภามหาวิทยาลัย
3. ศ. ดร. ยงยุทธ	ยุทธวงศ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
4. นายปราโมทย์	ไม้กล้าด	"
5. นายไพบูลย์	วัฒนศิริธรรม	"
6. นายธีระพล	พฤษภาทร	"
7. นายสมประสงค์	บุญยะชัย	"
8. รศ. ศิริวัฒน์	ไชยชนะ	นายกสมาคมนักศึกษาเก่า
9. พลเรือโท สมภาพ	เสตะรุจิ ร.น.	ผู้แทนนักศึกษาเก่า
10. ดร. กฤษณพงศ์	กীরติกร	อธิการบดี
11. ผศ. สุทัศน์	พรอานุกาพกุล	ประธานสภาคณาจารย์ และพนักงาน
12. รศ. เกษม	เพชรเกตุ	คณบดี
13. ผศ. นงนุช	ภัทราดร	ผู้อำนวยการสำนักหอสมุด
14. ศ. ดร. จุลละพงษ์	จุลละโพธิ	กรรมการจากสภาวิชาการ
15. ผศ. ดร. สุวัฒน์พงษ์	ดำรงรัตน์	อาจารย์ประจำ
16. นางสุนิตย์	เทพไพฑูรย์	พนักงานประจำ
17. รศ. ดร. ตักรินทร์	ภูมิตน	รักษาการเลขานุการ
18. นางสาวนงลักษณ์	อ่องสุวรรณ	ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้มาประชุมไม่ได้

1. ศ. ดร. พจน์	สะเพียรชัย	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
2. ดร. อาภรณ์	ศรีพิพัฒน์	"
3. ศ. ดร. ชัยอนันต์	สมุทวนิช	"
4. ดร. พิสิฐ	ลีอาธรรม	"
5. นายเชมทัต	สุคนธ์สิงห์	"

ผู้ร่วมประชุม	1. รศ. ดร. ไพบูรณ์	หังสพฤกษ์	ที่ปรึกษาสภามหาวิทยาลัย
	2. รศ. ดร. สมชาย	จันทร์ชานา	รองอธิการบดีอาวุโสฝ่ายวิชาการ
	3. ดร. เกษรา	วามะศิริ	รองอธิการบดีฝ่ายการเงินและทรัพย์สิน
	4. อาจารย์นิติ	บุรณจันทร์	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
	5. ผศ. ดร. โสภส	สุวรรณเย็น	รองอธิการบดีวิทยาเขต
	6. ผศ. สุภาณี	เลิศไตรรักษ์	รองอธิการบดีฝ่ายบุคคล
	7. รศ. ดร. ไกรวุฒิ	เกียรติโกมล	รักษาการคณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และออกแบบ
	8. ผศ. ดร. วนิดา	พวงกุล	ภาควิชาเคมี
	9. รศ. ดร. บุญเจริญ	ศิริเนาวกุล	ผู้อำนวยการสำนักคอมพิวเตอร์

ผู้เข้าชี้แจง

1. ผศ. บุษยา	บุญนาค	คณะทรัพยากรชีวภาพและเทคโนโลยี
2. ผศ. ดร. สุภาภรณ์	ชีวะชนรักษ์	"
3. ผศ. ดร. วรณช	เกตุสินธุ์ชัย	ภาควิชาคณิตศาสตร์
4. ผศ. ดร. สุวรรณ	ถึงมณี	"
5. ผศ. ดร. อังสนา	จันแดง	"

เริ่มประชุม เวลา 14.45 น.

กิจกรรมก่อนประชุม

1. นายกสภามหาวิทยาลัยในนามของสภามหาวิทยาลัยกล่าวแสดงความยินดีและมอบช่อดอกไม้แก่ พลเรือโทสมภพ เสดะรุจิ ร.น. กรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มาจากศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัย ในโอกาสที่ได้รับพระมหากษัตริย์คุณโปรดเกล้าฯ ให้เลื่อนยศเป็นพลเรือโท
2. อธิการบดีในนามมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีมอบพวงมาลัยแก่นายกสภามหาวิทยาลัยเนื่องในโอกาสวันปีใหม่ของไทย และรองอธิการบดีมอบพวงมาลัยแก่กรรมการสภามหาวิทยาลัยทุกท่าน

วาระที่ 1 เรื่องแจ้งเพื่อทราบ

1.1 ผลการประชุม Thai – UK University Presidents Forum ครั้งที่ 2

อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีได้ไปประชุม Thai – UK University Presidents Forum ครั้งที่ 2 ณ ประเทศอังกฤษ เมื่อวันที่ 10 - 11 มีนาคม 2546 จึงรายงานผลการประชุม ดังเอกสารแนบท้ายวาระ

อธิการบดีแจ้งเพิ่มเติมว่า

1. ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ 9-10 อาจารย์ระดับอุดมศึกษาจะเกษียณอายุประมาณ 9,000 คน และในแผนฯ 11-12 อีกประมาณ 13,000 คน ดังนั้นรัฐบาลต้องเตรียมพัฒนาอาจารย์รุ่นใหม่ทดแทน นอกจากนี้ยังต้องหาวิธีรองรับนักเรียนที่จะเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้นปีละ 7% ในเวลาอีก 10 ปี

2. ต้องมีการหารือต่อไปในเรื่อง Research Network ในทิศที่จะรองรับยุทธศาสตร์เป้าหมายของประเทศ

3. ต้องพยายามยกระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ซึ่งคิดว่าน่าจะใช้วิธี E-learning mode

ขณะนี้ ทปอ. มีแผนที่จะทำโครงการระดับชาติในการสอนภาษาอังกฤษแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรี 2 แสนคน มจร. เสนอเป็นหนึ่งในสถาบันนาร่อง แต่การทำโครงการใหญ่ระดับชาติ มจร. เกรงว่าจะซ้ำจึงจะทำในส่วนของ มจร. ก่อนโดยสอนนักศึกษาเข้าใหม่ระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาทั้งหมดรวมประมาณปีละ 2,500 คน ขณะนี้ได้หารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้วได้แก่คณะศิลปศาสตร์และสำนักคอมพิวเตอร์ และจะประสานกับหน่วยงานในประเทศอังกฤษและอเมริกาในสิ้นปีนี้

นายกสภามหาวิทยาลัยแจ้งว่าเป็นโครงการที่ดีมีประโยชน์มีโอกาสที่จะได้รับการสนับสนุนจากรัฐ

มติ รับทราบ

1.2 ผลการประชุมเพื่อสนับสนุนบุคคลรุ่นใหม่ที่มีความสามารถพิเศษมาร่วมปฏิบัติงานตามมติคณะรัฐมนตรี และกิจกรรมของ มจร. ด้านเด็กและคนรุ่นใหม่ที่มีความสามารถพิเศษ

ตามที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะระดมบุคคลรุ่นใหม่ที่มีความฉลาด ความสามารถ เพื่อนำความคิดมาพัฒนาประเทศ โดยมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2545 มอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดวิธีการเลือกสรร การสนับสนุนส่งเสริมเด็กที่มีความฉลาดและความสามารถพิเศษให้มีการจัดทำบัญชีรายชื่อแล้วนำหารือกับนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณากำหนดแนวทางการดำเนินการในรายละเอียดเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนต่อไป นั้น

เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2546 ผู้แทน มจร. ได้ไปร่วมประชุมดังกล่าวตามคำเชิญของทบวงมหาวิทยาลัยแล้วสรุปผลการประชุมได้ ดังนี้

1. ทบวงมหาวิทยาลัยเสนอให้มหาวิทยาลัยจัดทำโครงการเพื่อส่งเสริมนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษ โดยพิจารณาว่าจะใช้แนวคิด เป้าหมาย และเงื่อนไขในการดำเนินการโครงการดังกล่าวนี้ได้อย่างไร เช่นหน่วยงานใดจะเป็นผู้รับผิดชอบ ประมาณการงบประมาณที่จะใช้ในการดำเนินการและเป้าหมายของโครงการ เป็นต้น การติดตามและประเมินผลโครงการนั้นเป็นหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยและทบวง

มหาวิทยาลัย สำหรับเป้าหมายนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษทบวงมหาวิทยาลัยเสนอว่าน่าจะประมาณร้อยละ 1 (หรือน้อยกว่า) ของจำนวนนักศึกษาแต่ละปี การดำเนินการนั้นควรจะต้องประสานลงไปถึงระดับภาควิชา/คณะ เพื่อพิจารณาเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

2. ขอให้มหาวิทยาลัยรวบรวมและสรุปจำนวนนักเรียนทุนรัฐบาล/มหาวิทยาลัยที่มีอยู่ในปัจจุบันว่ามีจำนวนทั้งหมดเท่าไร และมีสาขาวิชาใดบ้าง

3. พัฒนาแนวทางเพื่อดึงดูดคนไทยที่มีความรู้ความสามารถในต่างประเทศให้กลับมาร่วมมือในเมืองไทย เพื่อเป็นการพัฒนาไปสู่ "คลังสมองของไทยที่อยู่ต่างประเทศ"

การพัฒนาระบบข้อมูลที่มีความหลากหลายนี้ น่าจะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ดีได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยคาดว่า การพัฒนาโครงการส่งเสริมนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษ ข้อมูลนักเรียนทุน และการดึงดูดคนไทยที่มีความรู้ความสามารถในต่างประเทศจะสามารถพัฒนาระบบฐานข้อมูลทั้งในระดับมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนา "คลังสมองของมหาวิทยาลัย" และระดับรัฐบาลเพื่อพัฒนา "คลังสมองของชาติ" ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ในเรื่องการแลกเปลี่ยนบุคลากรซึ่งกันและกันในอนาคต

4. ทบวงมหาวิทยาลัยจะเป็นเจ้าภาพในการจัดสัมมนาในอีก 3 เดือนข้างหน้า เพื่อดูว่าแต่ละมหาวิทยาลัยมีแผนจะดำเนินการโครงการนี้อย่างไร เพื่อให้เห็นภาพรวมและเพื่อประมาณการงบประมาณโดยรวมของโครงการดังกล่าวนี้

สำหรับคำนิยาม "เด็กที่มีความสามารถพิเศษ" ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเสนอว่าควร เป็นเด็ก (นักศึกษา) ที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

- มีความสามารถในการสังเกต/จดจำ (observation ability)
- มีความสามารถในการบูรณาการ (integration/conceptualization)
- สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (team work)
- มีความอดทนต่อความผิดหวัง (Learn from failure) เพื่อนำมาปรับปรุง/พัฒนาไปสู่ความสำเร็จ
- สามารถทำเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่าย

ประเด็นในการพิจารณาผลการเรียน ไม่จำเป็นต้องเรียนดีทุกด้านก็ได้ อย่างไรก็ตามการนิยาม "เด็กที่มีความสามารถพิเศษ" นี้ให้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของแต่ละมหาวิทยาลัย

การดำเนินกิจกรรมของ มจร. เรื่องเด็กที่มีความสามารถพิเศษนี้คาดว่าจะอีก 3 เดือนจะรายงานให้ทบวงมหาวิทยาลัยและสภามหาวิทยาลัย ทราบต่อไป

ศาสตราจารย์ ยงยุทธ ยุทธวงศ์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิและอธิการบดีกล่าวเพิ่มเติมว่าได้ไปพบนายกรัฐมนตรีนพร้อมกับเด็กที่มีความสามารถสูง 20 คน บรรยาภาครัฐบาลให้การสนับสนุนดีมาก และนอกจากมีโครงการเสริมสร้างประสบการณ์ (Enrichment) แล้วบัณฑิตสภาวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยร่วมกับ สวทช. ยังจัดโครงการ Advanced Placement คือให้นักเรียน ม.6 เลือกเรียนวิชาใดก็ได้ในมหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 เมื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยนั้นได้ก็จะนับว่าได้เรียนผ่านวิชานั้นแล้ว มหาวิทยาลัย 3 แห่งเป็นโครงการนำร่องได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อสังเกตว่าความเก่งกับความดีเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนาทั้ง 2 ประการ ความเก่งทำได้ง่ายกว่าเห็นชัดเจนกว่าความดี และได้รับการสนับสนุนเช่นได้รับรางวัล ส่วนด้านความดียังไม่ค่อยได้รับการสนับสนุนอย่างชัดเจนควรหาวิธีส่งเสริม

มติ รับทราบ

1.3 นโยบายด้านการศึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษา

นายปองพล อดิเรกสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาได้ไปเยี่ยมชมสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดราชบุรีและได้ให้นโยบายด้านการศึกษาเมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2546 อธิการบดีและ รศ. บุญเจริญ ศิริเนาวกุล ผู้อำนวยการสำนักคอมพิวเตอร์ให้การต้อนรับ จึงรายงานสรุปนโยบายด้านการศึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษา มาเพื่อทราบดังเอกสารแนบท้ายวาระ

มติ รับทราบ

1.4 การชี้แจงต่อคณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎรได้เชิญประธานที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ (ดร. กฤษณพงศ์ กีรติกร) ไปให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนสถานภาพมหาวิทยาลัยของรัฐไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเพื่อเป็นการศึกษาแนวทางในการเปลี่ยนสถานภาพของมหาวิทยาลัยของรัฐแต่ละแห่ง อธิการบดีได้มอบให้ รศ. อภิชาติ เทอดโยธิน ไปให้ข้อมูลแทนเนื่องจากมีภารกิจต้องเดินทางไปประชุมที่ประเทศฟิลิปปินส์

รศ. อภิชาติ เทอดโยธิน ได้ไปให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการการศึกษาเมื่อวันที่ 2 เมษายน 2546 จึงสรุปสาระมาเพื่อทราบ ดังเอกสารแนบท้ายวาระ

ข้อสังเกตของกรรมการสภามหาวิทยาลัย

จากรายงานการสรุปสาระพบว่า

1. กลุ่มที่ประชุมสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (ปอมท.) ไม่ค่อยพอใจการเปลี่ยนระบบเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ

2. คณะกรรมการยังมีคำถามที่ต้องการคำตอบ 4 ข้อ ดังนี้

- 1) เมื่อเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับแล้วมหาวิทยาลัยต่างๆ จะยังคงให้ความสำคัญกับประชาชนในพื้นที่อยู่หรือไม่
- 2) เมื่อเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับแล้วจุดเด่นของแต่ละมหาวิทยาลัยจะหายไปหรือไม่
- 3) มจร. เมื่อเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับแล้ว ลำดับในการเลือกของนักศึกษาที่สอบ Entrance นั้นดีขึ้นหรือต่ำลงอย่างไร
- 4) การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับจะแก้ปัญหาเรื่องอาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีเวลากับนักศึกษาได้อย่างไร และจะแก้ปัญหาเรื่องการส่งคะแนนสอบเข้าได้หรือไม่

อธิการบดี และผศ. สุทัศน์ พรอานุกาพกุล ประธานสภาคณาจารย์และพนักงานชี้แจงว่า มจร. ได้มีส่วนในการชี้แจงให้ข้อมูลประสบการณ์ในการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับมาโดยตลอด เป็นจำนวนหลายครั้งและใช้เวลาการทำงานเป็นอย่างมาก แต่เนื่องจากเห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอื่น ๆ จึงยังคงนโยบายที่จะให้ความร่วมมือให้ข้อมูลนี้ต่อไปอย่างเต็มที่ ส่วนที่มาของการชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ นั้นสืบเนื่องจาก ปอมท. ไม่เห็นด้วยกับการออกนอกระบบจึงจะถวายฎีกาจึงมีการชี้แจงเพื่อให้ทราบข้อเท็จจริง

ปอมท. รู้สึกว่ามหาวิทยาลัยถูกบังคับให้ออกนอกระบบเพราะรัฐบาลไปเซ็นสัญญากับธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย (ADB) แล้ว ขณะนี้ยากจะขอคำยืนยันจากรัฐบาลว่าให้มหาวิทยาลัยออกนอกระบบตามความพร้อม และสิ่งที่ต้องการคือประสงค์จะสร้างระบบข้าราชการของมหาวิทยาลัยขึ้นมาใหม่ที่เป็นอิสระจาก ก.พ. แล้วมาบริหารกันเองโดยไม่ต้องออกนอกระบบราชการ นอกจากนี้ยังมีการอภิปรายถึงข้อดีข้อด้อยของการออกนอกระบบ ซึ่งขณะนี้ยังไม่มีข้อยุติ มจร. ในฐานะที่ออกนอกระบบราชการมา 4 ปีกว่าแล้ว ตลอดระยะเวลาดังกล่าวอธิการบดีและประธานสภาคณาจารย์ถูกเชิญให้ไปให้ข้อมูลแก่มหาวิทยาลัยและสถาบันต่าง ๆ ซึ่งก็ให้ข้อมูลไปตามผลที่เกิดขึ้นว่าการเปลี่ยนระบบของ มจร. นั้นมีการเตรียมการอย่างไร ทำอะไรบ้าง ทำแล้วเป็นอย่างไร เกิดอะไรขึ้นบ้าง จากประสบการณ์ของ มจร. การออกนอกระบบราชการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับจะทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานสูงขึ้น ส่วนการสนับสนุนงบประมาณในการผลิตบัณฑิตจากรัฐเป็นเรื่องนโยบายของรัฐ ซึ่งไม่ขึ้นกับการเป็นหน่วยงานในระบบราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับ

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเสนอว่าในกรณีของ มจร. ได้ออกนอกระบบราชการมาแล้วสภามหาวิทยาลัยควรต้องติดตามประเมินผลว่าดีหรือบกพร่องอย่างไร เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น และสามารถนำไปเป็นตัวอย่างแก่มหาวิทยาลัย/สถาบันต่าง ๆ ได้โดยทำเป็น Package ว่าออกนอกระบบแล้วมีผลอย่างไร พร้อมทั้งนำข้อสังเกตของคณะกรรมการ 4 ข้อ มาชี้แจง รวมทั้งเรื่องการเงิน ค่าหน่วยกิต และประเด็นต่างๆ ที่ ปอมท. คิดว่าเป็นปัญหามาวิเคราะห์ด้วย ซึ่งทั้งหมดนี้จะเป็นการติดตามประเมินผลตนเองนอกเหนือจากการประเมินของ สมศ.

มติ รับทราบและนำข้อคิดเห็นของกรรมการสภามหาวิทยาลัยไปพิจารณา

1.5 โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีเสนอโครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณโครงการในปี 2547 จำนวน 3 กลุ่มความเชี่ยวชาญ รวมเป็นศูนย์ความเป็นเลิศทั้งหมด 9 ศูนย์ คือ

- 1) กลุ่มความเชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีชีวภาพและอุตสาหกรรมอาหาร ประกอบด้วย
 - ศูนย์ความเป็นเลิศด้านเทคโนโลยีสาหร่าย
 - ศูนย์ความเป็นเลิศด้านวิศวกรรมการเลี้ยงกุ้ง
 - ศูนย์ความเป็นเลิศด้านการพัฒนากระบวนการผลิตและวิศวกรรมอาหาร
 - ศูนย์ความเป็นเลิศด้านเทคโนโลยีชีวภาพด้านรา

- ศูนย์ความเป็นเลิศด้านการจัดการบำบัดและใช้ประโยชน์จากของเสีย
อุตสาหกรรมเกษตร

- ศูนย์ความเป็นเลิศด้านวิศวกรรมโคติน-โคโตซาน

2) กลุ่มความเชี่ยวชาญด้านการพลังงาน ประกอบด้วย

- ศูนย์ความเป็นเลิศด้านระบบพลังงานสะอาด

- ศูนย์ความเป็นเลิศด้านการเผาไหม้

3) กลุ่มความเชี่ยวชาญด้านวัสดุ ประกอบด้วย

- ศูนย์ความเป็นเลิศด้านการประยุกต์กลศาสตร์ของโลหะและพอลิเมอร์

งบประมาณที่ขอรับการสนับสนุนทั้งสิ้น 649 ล้านบาท โดยมหาวิทยาลัยจะจัดหางบประมาณ
สมทบอีก 407 ล้านบาท

รายละเอียดของกิจกรรม งบประมาณที่ขอรับการจัดสรร ผลกระทบ ตลอดจนผลิตผลและมูลค่า
เพิ่มของแต่ละศูนย์ความเป็นเลิศ ดังเอกสารแนบท้ายวาระ

มติ รับทราบ

วาระที่ 2 รับรองรายงานการประชุม

มติ รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ 52 วันที่ 14 มีนาคม 2546 โดยมีการแก้ไขดังนี้
หน้า 11 วาระที่ 1.2 รายชื่อคณะกรรมการ
ลำดับที่ 3 แก้ไขนามสกุล จาก "วิริยเวชกุล" เป็น "วิริยเวชกุล"
" 4 เพิ่มคำเป็น "ศ. ดร. ปกรณ์ อุดลพันธ์"
หน้า 14 บรรทัดที่ 6 แก้ไขชื่อ "ดร.กมล" เป็น "ดร. สกล"

วาระที่ 3 เรื่องสืบเนื่อง

3.1 การปรับแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ฉบับที่ 9
(พ.ศ. 2545-2549)

ตามรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 51 วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2546 สภา
มหาวิทยาลัยได้รับรองวาระการปรับแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ฉบับที่ 9
(พ.ศ. 2545 – 2549) แล้ว

เพื่อให้รายงานการประชุมชัดเจนยิ่งขึ้น ฝ่ายเลขานุการเสนอเพิ่มสาระของการอภิปราย
ในที่ประชุมและปรับมติที่ประชุมเล็กน้อย

จากเดิม

".....(ไม่มีเนื้อหาของการอภิปราย)....."

มติ อนุมัติ

1. การเปลี่ยนชื่อหลักสูตรโดยให้ประสาทปริญญา วท.ม. วศ.ม. ไปก่อน
2. การเลื่อนดำเนินการ การชะลอการรับนักศึกษา และการเปิดดำเนินการเพิ่ม ดังเสนอ "

เป็น

"ที่ประชุมได้พิจารณาการปรับแผนตามเหตุผลที่เสนอมาตั้งเอกสารแนบท้ายวาระ แล้วเห็นสมควรอนุมัติตามเสนอ นอกจากนี้ได้อภิปรายเรื่องหลักสูตร ปร.ม. ว่าขณะนี้ทบวงมหาวิทยาลัยยังไม่เห็นด้วยกับการมีหลักสูตร ปร.ม. ดังนั้นจึงยังไม่ยอมรับทราบและไม่ยอมส่งหลักสูตรไปให้สำนักงาน ก.พ. รับรองและตีราคา มจร. ได้หรือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้วและคณะกรรมการ กฤษฎีกาตีความว่าสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา ปร.ม. ได้ แต่ทบวงมหาวิทยาลัยก็ยังไม่ยอมรับทราบ อย่างไรก็ตาม มจร. ก็ต้องการให้ ก.พ. รับรองหลักสูตรตามกระบวนการ ดังนั้นที่ประชุมจึงให้ มจร. ดำเนินเรื่องกับทบวงมหาวิทยาลัยต่อไป ในระหว่างนี้ มจร. ได้กระจายนักศึกษาหลักสูตรนี้ไปเกลี้ยให้กับหลักสูตรอื่นโดยรับปริญญา วศ.ม. วท.ม. ไปก่อน มติ อนุมัติการเปลี่ยนชื่อหลักสูตร การเลื่อนดำเนินการ การชะลอการรับนักศึกษา และการเปิดดำเนินการเพิ่มดังเสนอ"

มติ อนุมัติปรับแก้รายงานดังเสนอ

3.2 แนวทางการแก้ปัญหาการออกใบอนุญาตการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (กว.) ของผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรคุณวุฒิเทียบ

ตามที่สภาวิศวกรมีมติให้บัณฑิตที่จบการศึกษาในหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (คอ.บ.) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2541 ถึง 2545 ต้องผ่านการทดสอบความรู้ทางวิศวกรรมก่อนขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ในขณะที่หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตที่ได้หน่วยกิตวิชาลำดับที่ 1 - 9 \geq 39 หน่วยกิตไม่ต้องผ่านการทดสอบความรู้ รวมทั้งมติที่สภาวิศวกรจะรับรองเฉพาะหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) เท่านั้นตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 เป็นต้นไป ซึ่งจะส่งผลให้บัณฑิต คอ.บ. ไม่มีสิทธิขอรับใบอนุญาตอีกต่อไป มติดังกล่าวมีผลต่อนักศึกษาครุศาสตร์อุตสาหกรรม นักศึกษาจึงไปร้องเรียนที่ทำเนียบรัฐบาล เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2545

หลังจากมหาวิทยาลัยประสานงานกับสภาวิศวกรหลายครั้งได้มีการหารือร่วมกันระหว่างผู้แทนสภาวิศวกร กระทรวงมหาดไทย และมหาวิทยาลัยเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาเมื่อวันที่ 6 กันยายน 2545 มีมติให้คณะกรรมการสภาวิศวกรแต่งตั้งคณะทำงานประกอบด้วย ผู้แทนจากสภาวิศวกร และจาก 4 สถาบันการศึกษา สถาบันละ 2 ท่านโดยผู้ที่มีอำนาจตัดสินใจ เพื่อหารือแนวทางการแก้ปัญหาให้เบ็ดเสร็จ นั้น

บัดนี้สภาวิศวกรได้มีหนังสือที่ ว.110/2546 ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2546 แจ้งมายังมหาวิทยาลัยว่าคณะกรรมการสภาวิศวกรได้ประชุมกันหลายครั้งเพื่อกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหา และในการประชุมคณะกรรมการสภาวิศวกรครั้งหลังสุด ครั้งที่ 1/2546 เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2546 สรุปให้แจ้งมติที่ประชุมให้ผู้บริหารระดับสูงของสถาบันการศึกษารับทราบโดยทั่วกัน โดยอาจจะไม่มีความจำเป็นต้องจัด

ประชุมร่วมกันแต่อย่างใด ส่วนแนวทางการแก้ปัญหาผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรคุณวุฒิเทียบได้กำหนดไว้
ดังนี้ คือ

สำหรับผู้เข้าศึกษา ปี 2541 – 2542

1. หลักสูตรต้องได้รับการรับรองจากสภาวิศวกร
2. สำหรับผู้ที่เรียนวิชาลำดับที่ 1-9 ตั้งแต่ 39 หน่วยกิต และวิชาลำดับที่ 1-4 ตั้งแต่ 18 หน่วยกิต ในหลักสูตรที่ได้รับการรับรองเป็นคุณวุฒิเทียบแล้ว และผ่านการอบรม ทบทวนความรู้ระดับภาคีวิศวกรได้ครบเต็มเวลา ตามหลักสูตรที่กำหนด โดยคณะกรรมการมาตรฐานการศึกษา สามารถประเมินผลในวิชาที่สอบแทนการทดสอบความรู้ทางวิศวกรรมโดยอนุโลม
3. สำหรับผู้ที่เรียนวิชาลำดับที่ 1-9 ระหว่าง 27-38 หน่วยกิต และวิชาลำดับที่ 1-4 ระหว่าง 12-17 หน่วยกิต จะต้องผ่านการทดสอบความรู้ทางวิศวกรรมหลักเฉพาะสาขา
4. สำหรับผู้ที่เรียนวิชาลำดับที่ 1-9 ระหว่าง 21-26 หน่วยกิต และวิชาลำดับที่ 1-4 ระหว่าง 12-17 หน่วยกิต จะต้องผ่านการทดสอบความรู้วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม และวิชาวิศวกรรมหลักเฉพาะสาขา

สำหรับผู้เข้าศึกษา ปี 2543 - 2545

1. หลักสูตรต้องได้รับการรับรองจากสภาวิศวกร
2. จะต้องเข้ารับการทดสอบความรู้ทางวิศวกรรมตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

สำหรับผู้เข้าศึกษา ปี 2546 เป็นต้นไป

1. จะพิจารณารับรองหลักสูตรและสถาบันการศึกษาเฉพาะหลักสูตร วศ.บ. เท่านั้น

มติ รับทราบ

3.3 ความคืบหน้าในการดำเนินการเรื่อง “มจร. จะเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีอันดับ 1 ในอาเซียนภายในปี 2549” (ครั้งที่ 4)

ตามที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดวิสัยทัศน์ในแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ที่ชัดเจน และสามารถวัดได้ คือ Vision : “To be ranked 1st among Universities of Technology in ASEAN by 2006” และเพื่อให้มีการดำเนินการไปสู่วิสัยทัศน์ มหาวิทยาลัยจึงได้แต่งตั้งกลุ่มทำงาน (Teams in Charge) กลุ่มต่างๆ ซึ่งกำหนดให้แต่ละกลุ่มจัดทำ Action Plan โดยกำหนดช่วงเวลาการทำงานให้แล้วเสร็จในระยะเวลาสั้นที่สุดที่แต่ละกลุ่มจะสามารถทำได้จริง นำเสนอต่อคณะทำงานเพื่อปรับระบบฯ พิจารณา เมื่อได้รับความเห็นชอบแต่ละกลุ่มจะได้รายงานความก้าวหน้า (Work Plan) โดยใช้ Progress Tracking Form ซึ่งเป็นแบบฟอร์มตัวอย่างจากบริษัท McKinsey เพื่อส่งให้คณะทำงานเพื่อปรับระบบฯ พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เมื่อแก้ไขแล้วมหาวิทยาลัยได้นำ Work Plan ของกลุ่มต่างๆ ขึ้น Web site เพื่อให้แต่ละกลุ่มสามารถเข้าไป Update ข้อมูลให้เป็นปัจจุบันได้ตลอดเวลา กรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามระยะเวลาที่กำหนดให้แต่ละ

กลุ่มรายงานถึงปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานเพื่อคณะทำงานเพื่อปรับระบบฯ จะได้ทราบและหาทางแก้ไขต่อไป

การรายงานเช่นนี้กระทำทุก 6 เดือน โดยครั้งที่ 1 รายงานเมื่อ 18 ตุลาคม 2544 ครั้งที่ 2 เมื่อ 19 เมษายน 2545 ครั้งที่ 3 เมื่อ 11 ตุลาคม 2545 ครั้งนี้เป็นการรายงานครั้งที่ 4 ซึ่งมีรายละเอียดดังเอกสารแนบท้ายวาระ

มติ รับทราบ

3.4 ระบบการประเมินมหาวิทยาลัย

ตามที่สภามหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะทำงานวางระบบการประเมินมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2545 ประกอบด้วย ศ. ดร. ยงยุทธ ยุทธวงศ์ เป็นประธาน นายไพบูรณ์ วัฒนศิริธรรม ดร. พิสิฐ ลีอาธรรม ดร. กฤษณพงศ์ กีรติกร เป็นคณะทำงานนั้น คณะทำงานได้ประชุมร่วมกัน 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2546 และครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 11 เมษายน 2546 ผลการประชุมได้มีข้อเสนอแนวทางดำเนินงานของคณะทำงานเพื่อให้สภาพิจารณาดังนี้

1. กำหนดกรอบหลักของมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพ ประกอบด้วย

1.1 ผลงานตามหน้าที่

1.2 ประโยชน์ต่อสังคม

1.3 ฐานะการเงิน

1.4 ระบบบริหารจัดการ

1.5 การสร้างศักยภาพเพื่ออนาคต เช่น อาจจะใช้ได้ว่ามีความสามารถเรียนรู้ แก้ไขความผิดพลาดของตนเอง

อนึ่ง มจร. มีวิสัยทัศน์ พันธกิจ และแผนกลยุทธ์ซึ่งอยู่ภายในกรอบหลักดังกล่าวนี้แล้ว นอกจากนี้ สมศ. ยังได้วางมาตรฐานซึ่งจะต้องมีการประเมิน มาตรฐานดังกล่าวจัดอยู่ภายในกรอบหลักนี้ด้วย มหาวิทยาลัยสามารถตั้งเป้าหมายและจัดทำตัวชี้วัดการบรรลุผลได้โดยอาจจัดทำแผนที่นำทาง (roadmap) ซึ่งมี milestones ที่มีตัวชี้วัดดังกล่าว

2. ทำเป็นบันทึกความเข้าใจร่วมกันระหว่างสภามหาวิทยาลัยกับอธิการบดี ตามกรอบในข้อ 1 (Memorandum of Understanding)

3. แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัย เพื่อเป็น Self Evaluation คอยติดตาม และรายงานสภามหาวิทยาลัย จำนวน 3-5 ท่าน

หากสภามหาวิทยาลัยเห็นชอบกับแนวทางดังกล่าวนี้แล้ว ขั้นตอนต่อไปมหาวิทยาลัยจะเป็นผู้จัดทำเป้าหมาย ตัวชี้วัด การจัดทำวิสัยทัศน์ พันธกิจ แผนกลยุทธ์และมาตรฐานของ สมศ. เข้าอยู่ตรงไหนกับกรอบหลักเหล่านี้ แล้วมีการประเมินตนเองอยู่ตลอดเวลา ในกรณีนี้สภามหาวิทยาลัยอาจตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัยเพื่อคอยติดตามและรายงานสภามหาวิทยาลัย

มติ ให้ความเห็นชอบตามข้อเสนอ และให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษา
การประเมินตนเองของมหาวิทยาลัย

3.5 แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการอำนวยการบัณฑิตวิทยาลัยร่วมด้านพลังงาน และสิ่งแวดล้อม

ตามที่บัณฑิตวิทยาลัยร่วมด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อมเสนอแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นคณะกรรมการอำนวยการบัณฑิตวิทยาลัยร่วมด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อมตามระเบียบมหาวิทยาลัยฯ ว่าด้วยการจัดตั้งและดำเนินงานบัณฑิตวิทยาลัยร่วมด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544 จำนวน 3 ราย ได้แก่ ศ. ดร. ยงยุทธ ยุทธวงศ์ ศ. ดร. นกสิทธิ์ คูวัฒนาชัย และนายชาย ชีวะเกตุ และที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 51 วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2546 มีมติให้หารือกับสถาบันร่วมโครงการก่อน และหากเห็นชอบร่วมกันแล้วให้แต่งตั้งโดยไม่ต้องเสนอสภามหาวิทยาลัยอีก นั้น

อธิการบดีแจ้งว่าที่ประชุมคณะกรรมการอำนวยการบัณฑิตวิทยาลัยร่วมด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อมซึ่งมีผู้แทนจากทุกสถาบันที่ร่วมโครงการได้ให้ความเห็นชอบแล้วในการประชุม ครั้งที่ 2/2546 วันที่ 9 เมษายน 2546 มหาวิทยาลัยจึงเสนอแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิต่อไปตามมติที่ประชุม

มติ รับทราบ

วาระที่ 4 เรื่องเสนอพิจารณา

4.1 การปรับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549)

ยกไปพิจารณาครั้งต่อไป

4.2 โครงการจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาการจราจรและขนส่ง สำนักวิจัยและบริการ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ยกไปพิจารณาครั้งต่อไป

4.3 โครงการจัดตั้งสถาบันวิทยาการหุ่นยนต์ภาคสนาม

ข้อมูลปัจจุบัน

ศูนย์ปฏิบัติการพัฒนาหุ่นยนต์ภาคสนาม เป็นหน่วยงานสังกัดสำนักวิจัยและบริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีหน้าที่วิจัยและให้บริการทางวิชาการด้านวิทยาการหุ่นยนต์ และระบบอัตโนมัติ

ข้อเสนอ

ศูนย์ปฏิบัติการพัฒนาหุ่นยนต์ภาคสนามเสนอขอยกฐานะโดยจัดตั้งเป็นสถาบันวิทยาการหุ่นยนต์ภาคสนาม มีหลักการที่จะเป็นสถาบันวิจัย – บริการวิชาการแก่สังคม และเป็นสถาบันที่เปิดสอนผลิตบุคลากรในระดับปริญญาโทในสาขาวิชาวิทยาการหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ และสาขาวิชาการบริหารความสามารถทางการแข่งขันเชิงอุตสาหกรรม โดยสามารถให้ปริญญาได้ ดังรายละเอียดผล/แผนการดำเนินการแนบท้ายวาระ

โครงการจัดตั้งศูนย์ดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากสภาวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ 4/2546 วันที่ 24 มีนาคม 2546 ให้นำเสนอสภามหาวิทยาลัย

ข้อคิดเห็นของกรรมการสภามหาวิทยาลัย

ข้อที่ควรคำนึง

1. การใช้ชื่อสถาบันโดยให้มีหน้าที่สอนและวิจัยทำให้สับสน เพราะปัจจุบันมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่อย่างเดียวกัน ใช้ชื่อว่า คณะ กับบัณฑิตวิทยาลัย หลักเกณฑ์ในการเรียกชื่อเป็นอย่างไร แบบไหนจึงเรียกคณะ บัณฑิตวิทยาลัย และสถาบัน

2. ควรคำนึงถึงนโยบายของรัฐที่ให้การตั้งหน่วยงานใหม่ องค์กรยังมีขนาดใหญ่ ประสิทธิภาพการดำเนินงานก็จะต้อยลง มหาวิทยาลัยกำลังประสบปัญหานี้อยู่ในปัจจุบัน

3. ศูนย์ปฏิบัติการพัฒนาหุ่นยนต์ภาคสนามน่าจะปรับฐานะเป็นภาควิชา มากกว่าเป็นสถาบันซึ่งเทียบเท่าคณะ เพราะเมื่อเทียบปริมาณงานแล้วสถาบันมีงานน้อยกว่าคณะมาก

4. การขอจัดตั้งสถาบันควรดำเนินการตามขั้นตอนโดยมีการพิจารณาโครงสร้าง ระบบงาน ความพร้อมทางด้านคน อุปกรณ์และสถานที่ ซึ่งเมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วจึงแต่งตั้งผู้อำนวยการ และคณะกรรมการเพื่อดูแลและบริหารกิจการต่างๆ การเริ่มต้นอย่างถูกต้องตามขั้นตอนจะทำให้ประสบความสำเร็จและอยู่ได้ยืนยาวโดยไม่มีปัญหา

5. ปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีนโยบายจัดสรรทรัพยากรให้คณะบริหารจัดการเอง และจัดสรรงบประมาณให้ตามจำนวนนักศึกษา ดังนั้นการจัดตั้งสถาบันฯ ดังกล่าวจะมีผลกระทบ ดังนี้

5.1 รายชื่ออาจารย์ที่ไปสอนให้สถาบันส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ประจำของคณะต่างๆ เมื่อถูกดึงตัวไปขณะที่ได้รับเงินเดือนจากคณะจะทำให้เงินจัดการศึกษาของคณะน้อยลง เพราะงบประมาณส่วนใหญ่เป็นเงินเดือน ดังนั้นถ้าจะไปสอนให้สถาบันควรตัดเงินเดือนคืนคณะ

5.2 ครุภัณฑ์หลายส่วนที่สถาบันใช้อยู่ปัจจุบันเป็นของภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล ยังมิได้มีการตกลงกัน

5.3 พื้นที่ที่เสนอไว้ในโครงการจัดตั้งสถาบันเป็นพื้นที่ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ควรมีการหารือร่วมกันก่อน รวมทั้งค่าสาธารณูปโภคด้วยเพราะคณะต้องบริหารงบประมาณแบบเบ็ดเสร็จ

การจะตั้งหน่วยงานใหม่มหาวิทยาลัยควรสำรองเงินไปก่อน และควรมีการหารือร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

6. รายละเอียดการบริหารจัดการโครงการ มหาวิทยาลัยควรพิจารณาดกลงกันให้เรียบร้อย ก่อนเสนอสภามหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยจะพิจารณาเฉพาะนโยบายและหลักการใหญ่ๆ ว่าเหมาะสมหรือไม่ อย่างไรเท่านั้น

7. กรณีนี้เป็นกรณีแรกที่สถาบันจะเปิดสอนและให้ปริญญาได้ สภามหาวิทยาลัยควรกำหนด ทิศทางอย่างรอบคอบว่าจะเปลี่ยนจากเดิมที่ไม่เคยให้สถาบัน สำนักเปิดสอนหลักสูตร อย่างไรก็ดีสถาบัน สำนักสามารถเปิดหลักสูตรร่วมกับคณะได้อยู่แล้ว

ข้อสนับสนุน

1. การยกฐานะศูนย์ปฏิบัติการพัฒนาหุ่นยนต์ภาคสนามเป็นสถาบันฯ ได้คิดกันมาปีกว่า แล้วสรุปได้ว่า

1.1 เดิมมหาวิทยาลัยมีแนวปฏิบัติให้ศูนย์ทำงานด้านวิจัย พัฒนาและบริการทางวิชาการ ส่วนการผลิตบัณฑิตเป็นหน้าที่ของคณะ แต่ก็มีอีกแนวคิดที่ว่าหน่วยงานที่มีฐานะเป็นคณะ สถาบัน สำนัก ไม่ควรจำกัดบทบาทว่าหน่วยใดสอน หน่วยใดทำวิจัย ในต่างประเทศเป็นสำนักก็เปิดสอนได้ และอีกประการ หนึ่งถ้าตีความตามพระราชบัญญัติที่ว่าสถาบัน/สำนักมีฐานะเทียบเท่าคณะ สถาบัน/สำนักก็สามารถเปิดสอน ได้ เพราะมิได้มีข้อจำกัดระบุไว้

1.2 ศูนย์ซึ่งทำงานด้านวิจัยฯ สังกัดอยู่ใน สวท. เช่นปัจจุบัน หากในอนาคตศูนย์มีปริมาณงาน มากเมื่อถึงจุดหนึ่งความคล่องตัวจะจำกัด หากมีฐานะเป็นสถาบันจะคล่องตัว ทั้งนี้การที่จะเป็นสถาบันต้อง มีปริมาณงานมากพอ ซึ่งในขณะนี้คิดว่าศูนย์มีปริมาณงานเพิ่มขึ้นพอสมควรจึงควรสนับสนุนให้ยกฐานะเป็น สถาบัน และเมื่อสถาบันมีวิทยาการที่จะสอนได้ก็น่าจะให้เปิดหลักสูตรได้ถึงแม้จะมีฐานะที่ต่างจากคณะ คือคณะเริ่มจากการรับนักเรียน เปิดหลักสูตร ทำวิจัยพัฒนาขึ้นไปถึงขั้นบัณฑิตศึกษา แต่ศูนย์นี้จะเริ่มจาก การทำวิจัยฯ แล้วมีความรู้นำมาเปิดหลักสูตรเป็นสถาบันที่เปิดสอน จึงควรมีกรอบว่าจะเปิดสอนในสาขาที่ เชี่ยวชาญเท่านั้น การจะเปิดสอนของสถาบันควรต้องพิจารณาจากความสามารถเฉพาะทางของสถาบัน ซึ่ง ต่างจากภาควิชาและคณะซึ่งเริ่มจากการเปิดหลักสูตรที่มีความเหมาะสมเพื่อผลิตบัณฑิตในขณะเดียวกันก็ สร้างความเชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ ด้วย

2. การปรับฐานะหน่วยงานจากศูนย์ สาขาวิชาขึ้นมาเป็นคณะเคยมีมาในอดีต เช่น คณะทรัพยากรชีวภาพและเทคโนโลยีเดิมเป็นสายวิชาในคณะพลังงานและวัสดุ เมื่อมีความพร้อมด้านวิชาการ บุคลากรและมีความเหมาะสมที่จะให้เกิดการเจริญเติบโตและคล่องตัวในการบริหารงานก็ให้ตั้งเป็นคณะ เช่น เดียวกับคณะเทคโนโลยีสารสนเทศแยกออกมาจากภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า ดังนั้นการเติบโตขององค์กร การ เกิดคณะ สถาบันสมควรให้การสนับสนุนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าเป็นการพัฒนามหาวิทยาลัยและประเทศชาติ

3. สภามหาวิทยาลัยควรพิจารณาสนับสนุนการจัดตั้งสถาบันวิทยาการหุ่นยนต์ภาคสนาม ซึ่งมีเป้าหมายที่จะเป็นสถาบันวิจัยชั้นนำระดับนานาชาติ ถ้าพิจารณาได้ว่างานมีคุณค่าเพียงพอก็ควรพิจารณา ให้มีการถ่ายทอดเพื่อให้เกิดการพัฒนาขยายความรู้ต่อไป เพื่อสร้างให้ มจร. มีความสามารถทางการแข่งขัน สูงยิ่งขึ้น

4. ในหลักการมหาวิทยาลัยน่าจะมีแนวความคิดในรูปแบบใหม่ได้ เท่าที่ผ่านมาศูนย์ปฏิบัติการพัฒนาหุ่นยนต์มีผลงานมาก สามารถดึงทรัพยากรจากนอกมหาวิทยาลัยและจากต่างประเทศได้มาก มีผลงานเป็นที่ปรากฏจนเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้บริษัท Read Rite มีหนังสือแจ้งว่าจะย้ายหน่วยวิจัยมาไว้ในประเทศไทย นอกจากนี้ยังมีผลงานเผยแพร่ค่อนข้างมากเป็นการประชาสัมพันธ์ มจร. อีกด้วย ห้อง Lab. ของศูนย์ฯ ทำงานตลอด 24 ชั่วโมง มีผลงานขายได้แบบเอกชน ดังนั้นศูนย์จึงสามารถ Top up เงินให้บุคลากรของศูนย์ได้ทำให้คนในศูนย์มีรายได้เพียงพอแก่การดำรงชีวิต ใช้เวลาใน มจร. ผลิตผลงานวิจัยอย่างจริงจังเช่นเดียวกับต่างประเทศ ศูนย์ฯ มีความประสงค์ที่จะรักษาวิธีการทำงานในลักษณะนี้ไว้เพื่อที่จะดึงดูดบุคลากรที่กลับจากต่างประเทศเข้ามาสู่ระบบนี้ และเมื่อศูนย์ฯ ทำงานมาระยะหนึ่งก็คิดว่าเพื่อให้สถานะของศูนย์มั่นคงยืนยาวจึงจำเป็นต้องมีหลักสูตรเพื่อให้นักศึกษาที่เรียนมาร่วมทำงานวิจัย กลุ่มคนที่ทำงานให้ศูนย์นี้เป็นคนรุ่นใหม่ที่กำลัง active มีความคิด มีแรงที่จะทำงานในลักษณะดังกล่าว หากหยุดยั้งไว้จะเสียกำลังใจ มหาวิทยาลัยควรเปิดโอกาสให้คนรุ่นใหม่ทำงานได้เต็มที่และเป็นตัวอย่างแก่นักเรียนรุ่นที่สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศ

ข้อสรุปของที่ประชุม

ที่ประชุมให้ความเห็นชอบที่จะยกฐานะศูนย์ปฏิบัติการพัฒนาหุ่นยนต์ภาคสนามขึ้นเป็นสถาบันวิทยาการหุ่นยนต์ภาคสนาม มีหน้าที่วิจัย พัฒนา ให้บริการวิทยาการแก่สังคม เปิดสอนและให้ปริญญาได้โดยเปิดหลักสูตรที่มีความสามารถเฉพาะทาง ทั้งนี้เพื่อเป็นการพัฒนากลยุทธ์ความสามารถทางการแข่งขันด้านวิชาการให้ก้าวหน้าเป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย สำหรับการบริหารจัดการด้านบุคลากรงบประมาณ ครุภัณฑ์ พื้นที่ให้มหาวิทยาลัยไปดำเนินการตกลงอย่างเป็นธรรม

มติ

อนุมัติ

1. ปรับแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) เพื่อบรรจุโครงการจัดตั้งสถาบันวิทยาการหุ่นยนต์ภาคสนาม
2. โครงการจัดตั้งสถาบันวิทยาการหุ่นยนต์ภาคสนาม เป็นสถาบัน มีหน้าที่วิจัย พัฒนา ให้บริการวิทยาการแก่สังคม เปิดสอนและให้ปริญญา หลักสูตรเฉพาะทางได้

4.4 ร่างระเบียบมหาวิทยาลัยฯ ว่าด้วยการใช้ห้องสมุด พ.ศ. 2546

ยกไปพิจารณาครั้งต่อไป

4.5 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการขึ้นรูปโลหะ

หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2546

ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องมือและวัสดุ คณะวิศวกรรมศาสตร์ เสนอหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการขึ้นรูปโลหะ ซึ่งเป็นหลักสูตรใหม่ได้รับการบรรจุอยู่ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) แล้ว เริ่มใช้หลักสูตรตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 1/2546 โครงสร้างหลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2542 ของทบวงมหาวิทยาลัย ดังรายละเอียดแนบท้ายวาระ และเอกสารหมายเลข 1

สภาวิชาการในการประชุมครั้งที่ 3/2546 วันที่ 17 มีนาคม 2546 เห็นชอบให้นำเสนอสภามหาวิทยาลัย

ข้อคิดเห็นของที่ประชุม

มจร. เป็นแห่งแรกที่เปิดสอนหลักสูตรนี้ในประเทศไทย หลักสูตรปริญญาเอกมหาวิทยาลัยไม่คาดหวังว่าจะเลี้ยงตัวเองได้แต่เป็นหลักสูตรที่มีประโยชน์แก่ประเทศชาติดังนั้นมหาวิทยาลัยควรให้การสนับสนุน หลักสูตรดังกล่าวใช้งบดำเนินการค่อนข้างสูงแต่เป็นสาขาที่เป็นความต้องการของตลาดจึงอาจหาทุนให้กับนักศึกษาได้จากบริษัทอุตสาหกรรมรถยนต์ แผ่นเหล็ก

การเปิดหลักสูตรใหม่มีผลกระทบต่อหน่วยงานอื่นๆ ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญในด้านการเงิน บุคคล สถานที่และการบริหารจัดการหลักสูตรด้วย และในการวิเคราะห์หลักสูตรควรพิจารณาจ่าย ต้นทุนค่าใช้จ่ายบุคลากร ผลกระทบด้านต่าง ๆ และแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาต่อไปด้วย

มติ อนุมัติหลักสูตรดังเสนอ และรับข้อสังเกตของกรรมการไปพิจารณา

4.6 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนคณิตศาสตร์

หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2546

ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ เสนอหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นหลักสูตรใหม่ได้รับการบรรจุอยู่ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) แล้ว เริ่มใช้หลักสูตร ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 1/2546 โดยขอเปลี่ยนชื่อสาขาวิชาจาก สาขาวิชาเทคนิคการสอนคณิตศาสตร์ เป็น สาขาวิชาการสอนคณิตศาสตร์

โครงสร้างหลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2542 ของทบวงมหาวิทยาลัย สภาวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ 3/2546 วันที่ 17 มีนาคม 2546 เห็นชอบให้นำเสนอสภามหาวิทยาลัย ดังรายละเอียดแนบท้ายวาระและเอกสารหมายเลข 2

ข้อคิดเห็นของที่ประชุม

1. หลักสูตรสาขาวิชาการสอนคณิตศาสตร์นี้ต่างกับหลักสูตรการสอนของคณะครุศาสตร์ แต่ชื่ออาจทำให้สับสน ภาษาอังกฤษมาจากคำว่า didactic ซึ่งจะให้ความหมายที่ชัดเจนกว่า หลักสูตรการสอน

คณิตศาสตร์นี้เป็นการสอนให้เข้าใจ concept เนื้อหาในเชิงลึกและกว้าง พร้อมทั้งทำให้เกิดแนวความคิดที่จะถ่ายทอดได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ เป็นการมุ่งเน้นเนื้อหาและวิธีการไปพร้อมๆ กันโดยมุ่งเน้นเฉพาะสาขาวิชาคณิตศาสตร์มิใช่การสอนสาขาวิชาต่างๆ ไป ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นครูคณิตศาสตร์ ซึ่งครูบางคนรู้วิธีสอนแต่เนื้อหาอาจไม่ครบถ้วน เหมาะสม ดังนั้นวิชาการสอนคณิตศาสตร์จะเป็นการช่วยครู ช่วยประเทศชาติต่างกับการสอน teaching หรือ Education ของคณะครุศาสตร์ที่จะเรียนรู้ในด้านวิธีการสอน จับประเด็นทุกวิชามิใช่เฉพาะเจาะจงวิชาใดวิชาหนึ่ง เช่นหลักสูตรของภาควิชาคณิตศาสตร์

2. สัดส่วนนักศึกษา:อาจารย์ที่เกรงว่าจะสูงไปนั้น เป็นอัตราส่วนของทั้งภาควิชาที่ให้บริการหลายคณะมิใช่เฉพาะหลักสูตร นอกจากนี้ยังมีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและจากต่างประเทศมาช่วยสอนและคุมวิทยานิพนธ์ดังนั้นจึงไม่น่าเป็นปัญหา

3. การคิดต้นทุนของหลักสูตรควรคิดให้ครบถ้วน เพื่อให้ทราบสถานภาพที่แท้จริง โดยคิดรวมต้นทุนทุกหลักสูตรที่หน่วยงานดูแลซึ่งจะมีการบริหารจัดการร่วมกันอยู่ เช่น บุคลากร ครุภัณฑ์ ค่าเสื่อมราคา อย่างไรก็ตามก็เป้าหมายของมหาวิทยาลัยอยู่ที่ผลลัพธ์ทางวิชาการ ทางสังคมด้วย

มติ

อนุมัติ

1. เปลี่ยนชื่อหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคนิคการสอนคณิตศาสตร์ เป็น สาขาวิชาการสอนคณิตศาสตร์
2. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนคณิตศาสตร์หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2546
3. รับข้อคิดเห็นเรื่องการคิดต้นทุนของหลักสูตรไปพิจารณา

4.7 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาชีวสารสนเทศ (หลักสูตรนานาชาติ)

หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2546

คณะทรัพยากรชีวภาพและเทคโนโลยีร่วมกับคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ เสนอปรับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) เพื่อบรรจุหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาชีวสารสนเทศ (หลักสูตรนานาชาติ) ไว้ในแผนฯ และเสนอหลักสูตรดังกล่าวให้มหาวิทยาลัยฯ พิจารณา

เหตุผลการเปิดหลักสูตรดังกล่าว เนื่องจากวิชาชีพชีวสารสนเทศต้องการบุคลากรที่มีความสามารถเฉพาะทางเพิ่มขึ้น และเพื่อให้ทันต่อเทคโนโลยีในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งรองรับสายงานทางชีวสารสนเทศ ในวงการเกษตรกรรม การแพทย์ การพัฒนาซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้องกับชีวสารสนเทศ

กำหนดเริ่มใช้หลักสูตรตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 1/2546 โครงสร้างหลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2542 ของทบวงมหาวิทยาลัย

สภาวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ 3/2546 วันที่ 17 มีนาคม 2546 เห็นชอบให้นำเสนอสภามหาวิทยาลัย ดังรายละเอียดแนบท้ายวาระและเอกสารหมายเลข 3

ข้อคิดเห็นของที่ประชุม

1. หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรแรกของประเทศไทย เป็นหลักสูตรที่มีความสำคัญ ทันสมัย และมีประโยชน์ สมควรเปิดสอนอย่างยิ่ง นอกจากรับนักศึกษาในประเทศแล้ว ยังมีเป้าหมายรับนักศึกษาจากประเทศ ลุ่มแม่น้ำโขง ประเทศจีน และนานาชาติด้วย

2. ค่าใช้จ่ายของหลักสูตรค่อนข้างสูง หน่วยงานต้องไปหาทุนสนับสนุนจากภายนอก ในปีแรกๆ มหาวิทยาลัยอาจผ่อนผันเงินเรียกเก็บเข้ามหาวิทยาลัย 30,000 บาทไปก่อน เมื่อหลักสูตรมีศักยภาพสูงขึ้น คนนิยมมากขึ้นทุนจะเข้ามา รายละเอียดการเงินของหลักสูตรจะเสนอให้มหาวิทยาลัยอนุมัติต่อไป

3. อธิการบดีจะเสนอนโยบายให้มหาวิทยาลัยพิจารณาว่าหลักสูตรใดมหาวิทยาลัยสมควรให้ความสนับสนุน หลักสูตรใดควรเลี้ยงตัวเอง (make profit) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มจร.จะเป็นเลิศทางวิชาการ ต้องเน้นด้านการวิจัยระดับสูง หลักสูตรปริญญาเอกเกือบทั้งหมดมหาวิทยาลัยต้องสนับสนุนช่วยในเบื้องต้น

มติ อนุมัติ

1. ปรับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) เพื่อบรรจุหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาชีวสารสนเทศ (หลักสูตรนานาชาติ)
2. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาชีวสารสนเทศ (หลักสูตรนานาชาติ) หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2546

4.8 หลักสูตรอนุปริญญา สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

ยกไปพิจารณาครั้งต่อไป

4.9 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2546

สถาบันวิทยาการหุ่นยนต์ภาคสนาม เสนอหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา วิทยาการหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2546 เริ่มใช้หลักสูตร ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 1 ปี การศึกษา 2546 โครงสร้างหลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2542 ของทบวงมหาวิทยาลัย ดังเอกสารแนบท้ายและเอกสารหมายเลข 5

สภาวิชาการได้ให้ความเห็นชอบ (โดยการเวียนขอมติ) เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2546 แล้วจึง เสนอสภามหาวิทยาลัย

เลขานุการสภามหาวิทยาลัยแจ้งว่าสภามหาวิทยาลัยได้ให้คณะอนุกรรมการวิชาการพิจารณา หลักสูตรของสถาบันวิทยาการหุ่นยนต์ภาคสนาม 2 หลักสูตร ได้รับความเห็นชอบ 1 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ อีกหลักสูตรคือวิทยาศาสตร

มหาวิทยาลัย สาขาวิชาการบริหารความสามารถทางการแข่งขันเชิงอุตสาหกรรมไม่ได้รับความเห็นชอบ ตามกระบวนการเมื่อคณะอนุกรรมการวิชาการให้ความเห็นชอบหลักสูตรแล้ว หลักสูตรจะต้องได้รับการเสนอสภาวิชาการอีกครั้งหนึ่งแต่เนื่องจากเวลาไม่เอื้ออำนวยฝ่ายเลขานุการสภาวิชาการจึงได้เวียนขอมติจากกรรมการสภาวิชาการ ผลปรากฏว่ากรรมการส่วนใหญ่ให้ความเห็นชอบหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ จึงนำเสนอหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติต่อสภามหาวิทยาลัย

ข้อคิดเห็นของกรรมการสภามหาวิทยาลัย

1. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2546 มีความเหมาะสม

2. นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารความสามารถทางการแข่งขันเชิงอุตสาหกรรม ผ่านอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ในฐานะ

- 1) เป็นที่ปรึกษาของสภามหาวิทยาลัย
- 2) เป็นกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ซึ่งนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน
- 3) ในฐานะที่ได้ไปพบปะกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก เช่น Berkeley ซึ่งก็ได้รับคำแนะนำว่าเพื่อให้แข่งขันได้ต้องมีการให้การศึกษาแบบ Multidisciplinary

หลักสูตรการบริหารเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันนั้นวิชาเกือบทั้งหมดเป็นวิชาเทคโนโลยี มีวิชาบริหารอยู่บ้าง 2-3 วิชา (หมายเหตุ อุปนายกสภาฯ ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่าข้อมูลนี้ไม่ตรงกับที่อนุกรรมการวิชาการเสนอซึ่งข้อนี้นำมาพิจารณาหาข้อเท็จจริงได้ ข้อมูลที่นายพารณได้รับแจ้งว่าเป็นวิชาด้านเทคโนโลยีเกือบทั้งหมดมีวิชาบริหารอยู่บ้าง 2-3 วิชา) คล้ายกับหลักสูตรของคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่มีวิชาบริหารอยู่บ้าง การที่มีวิชาบริหารก็เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษานำเทคโนโลยีไปใช้ในโรงงานได้ดี เป็นตัวอย่างของหลักสูตรของประเภท Multidisciplinary คือเอาวิชาบริหารเข้ามารวมด้วย วิชาที่เป็นด้านบริหารประกอบด้วย การเงิน การผลิต และ Strategic Thinking มี 3 ด้านเท่านั้น ไม่มีด้านการขาย การตลาด บัญชี ซึ่งเป็นอีก 3 องค์ประกอบของการบริหารทั้งหมด

เมื่อเป็นดังนี้ชื่อหลักสูตรที่ถูกต้องควรเป็นการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันแทนที่จะใช้คำว่าบริหารเพราะไม่ใช่หลักสูตรที่มีการบริหารเป็นหลัก ท่านจึงแนะนำให้เปลี่ยนชื่อและอาจปรับปรุงให้เห็นชัดว่าเป็นหลักสูตรที่เน้นเทคโนโลยีโดยมีวิชาบริหารประกอบ

นอกจากนี้หลักสูตรนี้ยังใช้วิธี project based และวิธี case study ของอุตสาหกรรมไทย ซึ่งตรงตามวัตถุประสงค์ที่ให้หลักสูตรในยุคใหม่เป็นเช่นนี้ สำหรับผู้เข้าเรียนประกอบด้วยผู้กำลังทำงานในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเป็นส่วนใหญ่ ผู้ที่เพิ่งจบยังไม่ได้ทำงานจะเป็นส่วนน้อย จึงไม่แย่งตลาดกับหลักสูตรบริหารปกติ จึงแนะนำให้นำหลักสูตรสาขาวิชาการบริหารความสามารถทางการแข่งขันเชิงอุตสาหกรรมไปปรับแก้เปลี่ยนชื่อปรับ package แล้วนำเสนอสภาวิชาการใหม่

3. หน่วยงานที่เน้นเฉพาะทางที่เทียบเท่าคณะ ควรจะเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนเฉพาะทางที่หน่วยงานมีความถนัดได้

- มติ
1. อนุมัติหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการหุ่นยนต์ และระบบอัตโนมัติ หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2546
 2. มอบอธิการบดี และรองอธิการบดีอาวุโสฝ่ายวิชาการ พิจารณาหลักสูตรสาขาวิชาการบริหารความสามารถทางการ แข่งขันเชิงอุตสาหกรรมตามข้อคิดเห็นของกรรมการสภามหาวิทยาลัย

วาระที่ 5 เรื่องเสนอเพื่อทักท้วง-รับทราบ

5.1 การขยายเวลาการศึกษาของนักศึกษา

สภาวิชาการในการประชุมครั้งที่ 3/2546 วันที่ 17 มีนาคม 2546 ได้อนุมัติให้นางสาวศรัญญา อัครดาชาติสกุล นักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ขยายเวลาการศึกษาออกไปอีก 1 ภาคการศึกษา ได้แก่ภาคการศึกษาที่ 1/2546 ซึ่งเป็นการขอขยายเวลาครั้งที่ 1

สาเหตุที่ขอขยายเวลาการศึกษาเนื่องจากนางสาวศรัญญาเป็นนักศึกษาคนแรกของ โครงการ Double Degree ไปศึกษาที่ University of Regina ประเทศแคนาดา ซึ่งต้องใช้เวลาในการเรียนและประสานงานระหว่างสองมหาวิทยาลัยนานกว่าการเรียนในหลักสูตรปกติ และคาดว่าจะกลับมาสอบวิทยานิพนธ์ในภาคการศึกษาที่ 1/2546

มติ รับทราบ

5.2 การปรับปรุงรายวิชา

สภาวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ 3/2546 วันที่ 17 มีนาคม 2546 เห็นชอบให้ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ ปรับปรุงรายวิชา CHM 103 เคมีพื้นฐาน (Fundamental Chemistry) โดยเปลี่ยนชื่อวิชา เคมีพื้นฐาน จากเดิม (Introduction to Chemistry) เป็น (Fundamental Chemistry) เพื่อให้ชื่อวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษสอดคล้องกันและปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของสภาวิศวกร

วิชาดังกล่าวเป็นวิชาที่เปิดสอนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปให้กับนักศึกษาต่างคณะ/ภาควิชา เริ่มใช้กับนักศึกษาที่เข้าศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 เป็นต้นไป

มติ รับทราบ

5.3 รายงานสถานภาพการเงินของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเสนอรายงานสถานภาพการเงินของมหาวิทยาลัย ประจำเดือนกุมภาพันธ์

2546

มติ รับทราบ

นัดประชุมครั้งต่อไป วันศุกร์ที่ 9 พฤษภาคม 2546

เลิกประชุม เวลา 19.20 น.

(รศ. ดร. ศักรินทร์ ภูมิรัตน)

รักษาการเลขานุการ

สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

(ดร. ทองฉัตร หงส์ลดารมภ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี